

372

quatre-centè -ena adj. Que, en una sèrie, en té tres-cents noranta-nove davant seu, el que fa quatre-cents. | Dit també de cadascuna de les parts d'una quantitat dividida en quatre-centes parts iguals. | m. Un quatre-centè, $\frac{1}{400}$

~~quatre-cents~~

quatre-cents-centes adj. Quatre vegades cent. Quatre-centes pesetes. || El que fa quatre-cents, quatre-centè.

quatre-ena

quatrena f. Mesura d'or igual quatre quartans

Arxiu de l'Institut d'Estudis Catalans

X
quatre f. Conjunt de quatre persones o coses.

X

que pron. És la forma que reu-
tens el pronom relatiu quan no
va regit per una preposició (sia
que faci de subjete, de complement
directe o de circumstancial de
temps). L'home que ha vingut.